

12 stycznia 1932 r.

Bzd 9/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 14974.

Kl. 63 c 47.

Achille Arato
(Turyn, Włochy).

Przyrząd kierowniczy do kół wodzących pojazdów.

Zgłoszono 21 listopada 1930 r.

Udzielono 9 listopada 1931 r.

Pierwszeństwo: 23 listopada 1929 r. (Włochy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest przyrząd kierowniczy do kół wodzących, umieszczonych na osiach pojazdów, zaopatrzony w stabilizator biegu i zbudowany w taki sposób, aby umożliwiał jak najlepszą ochronę i dobre działanie stabilizatora, oraz upraszczał równocześnie montaż, pozwalając na zmniejszenie do minimum ilości zastosowanych części i na wydatną poprawę ich warunków pracy.

Na załączonym rysunku uwidoczniono przyrząd taki w wykonaniu według wynalazku niniejszego tytułem przykładu.

Fig. 1 przedstawia widok z przodu przyrządu, umieszczonego na osi, fig. 2 — widok z góry, w którym usunięto sprężyny, fig. 3 — przekrój podłużny stabilizatora.

Koła 1 pojazdu są umieszczone w koń-

cowych widełkach 2' osi 2 zapomocą tulejek 3, 3', mogących obracać się około czołów 4. W uchach 5, występujących z jarzma, ujmującego tulejki 3, 3', połączonych z przyrządem kierowniczym, obracają się czopy kół 1.

Przyrząd kierowniczy składa się przede wszystkim z dźwigni 6, złączonej stale jednym, krótszym końcem z tulejką 3, zaopatrzonej w widełki 7, ujmujące stały punkt obrotu dźwigni, od których prowadzi dłuższe ramię 8, łączące się przegubowo z ciągnem kierownicy pojazdu. Z tulejką 3' jest stale złączona druga dźwignia 9, zakończona uszkiem 10, obracającym się w widełkach 12 poprzecznicy 11 przyrządu kierowniczego.

Poprzecznica 11 jest zaopatrzona na

S

jednym końcu w uszko 13, zapomocą którego jest złączona przegubowo z widełkami 7 dźwigni 6. Na drugim zaś końcu posiada widełki 12, w których obracają się: uszko 10 dźwigni 9, oraz uszko 14 stabilizatora, umieszczonego między osią a poprzecznicą przyrządu kierowniczego.

Stabilizator (fig. 2 i 3) składa się z rury 15, złączonej przegubowo zapomocą widełek 16, z przytwierdżonym do osi 2 uszkiem 17, oraz z pręta 18, suwającego się w rurze 15. Pręt ten jest połączony przegubowo zapomocą uszka 14 z widełkami 12. Między podkładkami 19 i 20, z których jedna opiera się na końcowej nakrętce 21 pręta 18 i równocześnie na stałym kołnierzu 22 rury 15, a druga na występach 23 pręta 18 oraz 24 rury 15 jest umieszczona sprężyna zwijana 25, ściskana przy każdym przesunięciu teleskopowego systemu 15, 18.

Stabilizator znajduje się w tej samej płaszczyźnie poziomej co oś, która go zasłania. Umieszczenie stabilizatora prawie równoległe do poprzecznicy i przegubowe połączenie go z tą poprzecznicą mają ten skutek, że przy każdym odchyleniu dźwigni 6, 9, względny ruch części stabilizatora oraz jego praca użyteczna osiągają wartość największą.

Poza tem sam przyrząd kierowniczy według wynalazku wykazuje minimalną ilość części poszczególnych, leżących w jednej płaszczyźnie, co umożliwia połączenie tych części zapomocą przegubów i

czyni cały przyrząd jak najbardziej zwartym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd kierowniczy do kół wozujących pojazdów, zaopatrzonych w stabilizatory jazdy, znamienny tem, że stabilizator (15) jest umieszczony między osią a poprzecznicą (11), łączącą dźwignie (6, 9), łożysk kół, przyczem jest połączony jednym końcem z osią (2) w pobliżu jej końca, podczas gdy drugim końcem łączy się on przegubowo w pobliżu drugiego końca osi (2) z poprzecznicą (11) lub z częścią poruszającą się razem z tą poprzecznicą.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że jeden koniec poprzecznicy (11) ma kształt widełek (12), w których obracają się uszko (10) dźwigni (9), skierowującej koło sąsiednie, oraz uszko (14), złączone ze stabilizatorem (15).

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że dźwignia (6), złączona krótszym ramieniem stale z osadą koła posiada widełki (7), w których obraca się uszko (13) poprzecznicy łączącej, podczas, gdy dłuższe jej ramie (8) jest połączone kierownicą pojazdu.

Achille Arato.

Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

